

Arrest

nr. 231 459 van 20 januari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 4 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.C. RECKER *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Albanees staatsburger, afkomstig uit Laç. In 2000 vond er een overval plaats op een parking in Rreshen. Een interventie van de politie mondde uit in een schietpartij waarbij één agent, G.P. (...), om het leven kwam. Drie andere agenten en een bewaker van de parking liepen verwondingen op. De daders werden nooit geïdentificeerd. Een week na het incident werd uw nonkel, G.G. (...), - valselijk – beschuldigd van betrokkenheid bij de overval. Hij werd in 2004 veroordeeld tot een gevangenisstraf. Na zeven maanden kwam hij vrij omdat de rechtbank hem alsnog onschuldig had bevonden. In 2016 begaf u zich naar Italië. U diende er een verzoek om internationale bescherming in. U wachtte de procedure echter niet af. Na een maand keerde u op vraag van uw vader terug naar Albanië omdat de familie van G.P. (...) uw verblijfplaats in Italië achterhaald had. Op 20 december 2016 was uw vader omstreeks 19

of 20 uur aan het werken in het dorp Fushat Lugje toen hij drie gemaskerde en gewapende personen naar hem toe zag komen. Hij stapte meteen in zijn voertuig. De drie personen openden het vuur. Uw vader kon echter ontkomen. De dag nadien wendde hij zich tot de politie van Rreshen om bescherming te vragen. Zij antwoordde dat zij geen bescherming kon bieden aan uw vader zolang de daders niet geïdentificeerd waren. Een week later stuurde E.P. (...), de zoon van G. (...), een boodschapper naar uw vader om te zeggen dat hij wraak wilde nemen voor zijn vader. U verhuisde met uw familie van de stad Laç naar het dorp Sanxhak. Jullie leefden er thuis opgesloten. Op 1 september 2018 ging uw vader een neef ontmoeten in Laç. Op de terugweg, rond 21u15, verschenen drie gewapende personen op de weg. Zij openden het vuur. Uw vader slaagde erin om ongedeerd te vluchten. De volgende dag deed hij aangifte bij de politie. Zij gaf uw vader te kennen dat de beschrijving die uw vader gaf niet volstond om de daders te identificeren en dat zij bijgevolg geen bescherming kon bieden. Uw vader stuurde twee ouderen van het dorp naar de familie P. (...) maar deze wenste zich niet te verzoenen. In dezelfde periode hoorde uw vader van een kennis in Lezhë dat de zonen van de broer van G.P. (...) geld zou hebben aangeboden aan een onbekend iemand om iemand van uw familie te vermoorden. Daarop besloot uw vader dat het beter was dat u Albanië zou verlaten. Op 14 september 2018 nam u het vliegtuig van Tirana naar Milaan. Op 22 september 2018 nam u het vliegtuig van Milaan naar Brussel. Op 26 september 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in België in. In geval van terugkeer naar Albanië vreest u vermoord te worden door de familie van G.P. (...). Bij het indienen van uw verzoek was u minderjarig. De voogdij voor u werd van rechtswege beëindigd op 20 juli 2019. U bent in het bezit van een kopie van de fotopagina van uw paspoort, uitgereikt op 23 augustus 2016 met een geldigheidsduur van vijf jaar. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u verder nog volgende documenten neer: een attest van de politie van Mirditë d.d. 21 december 2016 met een weergave van de aangifte van uw vader van het incident de dag voordien; een attest van de politie van Kurbin d.d. 2 september 2018 met een weergave van de aangifte van uw vader van het incident de dag voordien; een verklaring van het dorpshoofd van Kurbnesh d.d. 6 september 2018 volgens dewelke er geen verzoening werd bereikt tussen de familie P. (...) en uw familie; en een antwoord van de politie van Kurbin aan uw vader d.d. 11 september 2018 waarin zij stelt geen bescherming te kunnen bieden aan uw vader daar de daders van het incident op 1 september 2018 niet geïdentificeerd werden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over de overval en het gewelddadig treffen in 2000 geenszins overeenstemmen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Zo verklaarde u dat de daders van de overval en daaropvolgende confrontatie met de politie nooit geïdentificeerd werden. Tevens bleek u niet op de hoogte van rechtszaken tegen andere beschuldigten dan die tegen uw nonkel G. (...) (CGVS I, p. 12; 17). U legde geen enkel begin van bewijs neer van uw verklaring dat uw nonkel G. (...) ooit (valselijk) beschuldigd werd in deze zaak. Uit de informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat zes leden van de bende van Mirditë veroordeeld werden in deze zaak. Het is hoogst opmerkelijk dat u hiervan niet op de hoogte bleek te zijn (CGVS I, p. 17). Nergens uit deze informatie blijkt bovendien enige betrokkenheid van uw nonkel G. (...). Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Verder is het weinig aannemelijk dat u en uw familie in 2016 plots gevisieerd zouden worden in een bloedwraak naar aanleiding van feiten die zich afspeelden in 2000. Indien u werkelijk gevisieerd zou worden in een bloedwraak is het hoogst merkwaardig dat u in 2016 vanuit Italië, waar u een verzoek om internationale bescherming had ingediend, naar Albanië terugkeerde. Uw uitleg, dat uw verblijfplaats in Italië achterhaald was door de familie P. (...) (CGVS I, p. 5), overtuigt niet in het licht van uw terugkeer naar Albanië, waar uw leven in gevaar zou zijn. Daarnaast is het frappant dat in de door u neergelegde aangiftes van uw vader met geen woord gerept wordt over de bloedwraak met de familie P. (...). Bovendien zou noch u noch uw vader ooit de politie hebben ingelicht over de doodsb bedreigingen die E.P. (...) begin september 2016 via een boodschapper aan uw familie zou hebben overgemaakt. Uw verklaring hiervoor, namelijk dat uw vader een neef heeft bij de politie in Rreshen die hem vertelde dat

alle agenten corrupt zijn (CGVS I, p. 14, 16), volstaat allerminst. Het is weinig logisch om enerzijds wel bescherming te vragen aan de politie maar anderzijds essentiële informatie die kan leiden tot het identificeren van de daders achter te houden.

Gelet op hetgeen voorafgaat kan er geen enkel geloof meer gehecht worden aan de door u voorgehouden bloedwraak met de familie P. (...).

Daarnaast kan er ook geen geloof gehecht worden aan de incidenten in 2016 en 2018 waarbij uw vader zou zijn gevisieerd en naar aanleiding waarvan hij een aangifte bij de politie zou hebben gedaan. Uw verklaringen over deze incidenten stemmen immers niet overeen met de weergave van de feiten in de door u neergelegde attesten van de politie. Volgens het attest van de politie van 21 december 2016 zou uw vader zich de avond voordien gered hebben door de vluchten naar het midden van een bergachtig woud. U beweerde daarentegen dat uw vader, van zodra hij de drie gemaskerde en gewapende mannen zag naderen, in zijn vrachtwagen stapte en meteen naar huis reed (CGVS II, p. 3-5). Met betrekking tot het incident op 1 september 2018 verklaarde u dat uw vader met de wagen was (CGVS II, p. 5). Volgens het attest van de politie stelde uw vader dat hij te voet was. Voorts is het hoogst opmerkelijk dat u geen enkele informatie kon geven over de stappen die de politie zou hebben gezet na beide aangiftes van uw vader. Zo kon u in geen van beide gevallen zeggen of de politie naar de plaats delict is gegaan om deze te onderzoeken. Beide keren zou er geschoten zijn. Beide keren zouden kogels op het voertuig van uw vader zijn ingeslagen. U kon niet zeggen hoeveel schoten er werden afgevuurd of hoeveel kogelinslagen er waren in het voertuig van uw vader (CGVS II, p. 4, 6). U beweerde weliswaar dat de politie de wagen van uw vader onderzocht na het laatste incident maar wist niet wat dit onderzoek had opgeleverd. U had geen idee met welk wapen er geschoten werd (CGVS II, p. 6). Gelet op de tegenstrijdige inhoud van de attesten van de politie met uw verklaringen en gelet op uw nalatige kennis over het optreden van de politie, is het geenszins aannemelijk dat de politie uw vader schriftelijk zou hebben geantwoord dat ze hem geen bescherming konden bieden. Er kan dan ook geen enkele (bewijs)waarde toegekend worden aan de door u neergelegde documenten van de politie noch kan er enig geloof worden gehecht aan de door u afgelegde verklaringen.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteit en nationaliteit staan niet ter discussie. Voor wat betreft de verklaring van het dorpshoofd van Kurbnesh moet worden opgemerkt dat documenten om bewijskrachtig te zijn en geloofwaardig en coherent vluchtrelaas dienen te ondersteunen, quod non in casu. Overigens blijkt uit informatie in het bezit van het Commissariaatgeneraal dat attesten afgeleverd door ngo's en lokale autoriteiten in Albanië gemakkelijk tegen betaling te verkrijgen zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste (en tevens enig) middel op de schending van: "artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6/1 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM"); manifeste appreciatiefout. schending van de materiële motiveringsplicht);"

Verzoeker stelt prima facie een nood aan internationale bescherming te hebben in de zin van het Verdrag van Genève. Hij meent "op basis van de objectieve beschikbare informatie en de coherente verklaringen van verzoeker dat er genoeg elementen zijn om zijn vrees voor vervolgingen aannemelijk te beschouwen, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel."

Verzoeker geeft een algemene en theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

Zo de Raad hem zou volgen in zijn relaas, vraagt verzoeker om rekening te houden met artikel 48/7 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Het CGVS spreekt het vermoeden, voortvloeiend uit dit artikel, niet draagkrachtig tegen.

Verzoeker gaat vervolgens in op de motivering inzake het ontbreken van bijzondere procedurele noden in zijner hoofde. Hij betoogt in dit kader:

“Verzoeker wil vooreerst aanstippen dat hij meent dat onterecht geen bijzondere omstandigheden in aanmerking genomen werden bij de behandeling van zijn asielaanvraag.

Immers verzoeker was nog minderjarige op het ogenblik van zijn aankomst in België.

Deze minderjarigheid wordt niet betwist. Verzoeker werd ten andere onder de voogdij gesteld en aan deze voogdij kwam slechts een einde op 20 juli 2019.

Het is vanzelfsprekend niet omdat de CGVS wacht met het oproepen van verzoeker en om hem te verhoren totdat hij meerderjarig is geworden, om dan met dit gegeven geen rekening te houden.

Het is vooreerst alleszins zo dat op het ogenblik van het indienen van de asielaanvraag verzoeker minderjarig was en dat het tijdsverloop, zeker rekening houdend met zijn minderjarigheid, dan ook in zijn nadeel speelt met name wat betreft de accuraatheid van zijn herinneringen.

Dat verzoekende partij meent dat het onterecht is dat de CGVS geen rekening heeft gehouden met dit gegeven en hem behandeld heeft als een meerderjarige asielaanvrager.”

Voorts gaat verzoeker in op de vermelding dat Albanië opgenomen is op de lijst van veilige landen van herkomst. Hij doet gelden:

“Verzoeker is weliswaar afkomstig uit een veilig land van herkomst, doch in casu werd - in tegenstelling tot de bewering van de CGVS helemaal geen toepassing gemaakt van de versnelde procedure.

Het CGVS neemt een beslissing volgens de versnelde procedure binnen een termijn van 15 werkdagen na ontvangst van het dossier van de DVZ of vanaf de dag nadat het volgend verzoek ontvankelijk werd verklaard door het CGVS.

Deze behandelingstermijn van 15 werkdagen is opnieuw een termijn van orde. Indien deze wordt overschreden, heeft dit wel gevolgen voor de beroepstermijn bij de RvV.

Tegen een beslissing van het CGVS in versnelde procedure kan een beroep in volle rechtsmacht worden ingediend bij de RvV. Het beroep moet ingediend worden binnen de 10 dagen na kennisgeving van de beslissing wanneer het CGVS de behandelingstermijn van 15 werkdagen heeft gerespecteerd. Indien dit niet het geval is, bedraagt de beroepstermijn 30 dagen.

In casu heeft de CGVS helemaal geen toepassing gemaakt van de versnelde procedure, doch integendeel het dossier laten liggen in afwachting van de meerderjarigheid van verzoeker en zelfs dan, werd de termijn van 15 dagen niet gerespecteerd.

Verzoeker meent dat ook dat er geen aanleiding was om zijn verzoek tot internationale bescherming kennelijk ongegrond te verklaren.

Verzoeker stelt ook vast dat de CGVS vertrekt van de beslissing dat zijn asielaanvraag kennelijk ongegrond is, waarna er gemotiveerd wordt waarom dit zo is.

Verzoeker meent dat dit een “hinein”-interpretatie is waar geen correcte afweging gemaakt wordt van alle elementen van het dossier, maar waarbij enkel elementen gezocht worden ter ondersteuning van de premisse die men wil bewijzen.

Dat een dergelijke analyse niet correct is.

Dat het feit dat er geen afweging gebeurde eveneens duidelijk blijkt uit het feit dat de elementen van het dossier, die niet in het kraam van de analyse van de CGVS passen overboord gegooid worden.

De Raad zal vaststellen dat aldus gemotiveerd wordt ;

(...)

Dat de RvV reeds herhaaldelijk beslist heeft dat documenten enkel in aanmerking kunnen genomen worden voor zover zij een coherent en geloofwaardig relaas ondersteunen.

Integendeel, documenten kunnen aantonen dat de CGVS zich vergiste in zijn appreciatie van de geloofwaardigheid van de feiten.

Dat het dus niet opgaat dat documenten die bijgebracht worden door verzoeker, en die zijn asielrelaas bevestigen, niet in overweging te nemen omdat dit relaas als niet geloofwaardig aangemerkt wordt.

Dat deze vaststellingen op zich al volstaan om het dossier terug te zenden naar de CGVS voor heronderzoek.”

Verzoeker gaat vervolgens in op het verwijt dat zijn verklaringen niet zouden overeenstemmen met de beschikbare informatie. Hij verwijst naar en citeert uit zijn verklaringen zoals afgelegd bij het CGVS en bij de DVZ en wijst erop dat deze gelijklopen. Verder voert hij aan:

“Dat verzoeker wil onderstrepen dat hij op het ogenblik van de feiten, zijnde in 2000 (of 2004) inderdaad nog héél jong was.

Dat hij immers pas in 2001 geboren is en derhalve hetzij na het incident geboren is, of zoals hij zelf dacht, indien het in 2004 gebeurde, hij 3 jaar oud was.

Dat in elk geval verzoeker geen enkele concrete ervaring heeft gehad noch met de feiten zelf, noch met de opsluiting van zijn oom gedurende 7 maanden. Dat hij dat allemaal heeft van horen zeggen.

Dat vastgesteld dient te worden dat de "algemene informatie" van de CGVS die niet zou overeenstemmen met de informatie waarover verzoeker beschikt, allesbehalve aanzien kan worden als accurate informatie.

Dat vooreerst vastgesteld dient te worden dat nergens blijkt waar deze informatie vandaan komt, noch wie deze vertaald zou hebben.

Dat voorzover verzoeker kan nagaan dat de vertaling gebeurde met "google translate", waarvan de kwaliteit allesbehalve als accuraat kan aanzien worden :

Dat de informatie van de CGVS klaarblijkelijk afkomstig is van "een"

Albanian Newspaper 13 Jan 2011 Klodidna Lala

Dat het relaas van "een" krant, een artikel daterend van 2011, waarbij het Hooggerechtshof zou beslist hebben dat het proces diende overgedaan te worden (als dat effectief uit de vertaling zou moeten blijken).

Dat van het tweede document de oorsprong helemaal obscuur blijkt, doch dat daarin sprake zou zijn van 33 gezochten....

Dat het het dat verzoeker verklaarde dat de daders niet gevonden waren, mogelijks niet correct is, doch dat uit de documentatie bijgebracht door het CGVS zelf blijkt dat in 2011 de eerdere veroordelingen geannuleerd werden.

Dat uit het document " Vranë Policin Për Një Gomë Zitori" blijkt dat Dritan Syziu die gezocht wordt voor de feiten de "meest gezochte" misdadiger is.

Dat dit document dateert van 16 december 2018.

Dat immers klaarblijkelijk op dat ogenblik een lijst met nog 33 namen vrijgegeven - lijst die de CGVS niet gezocht, laat staan gevonden heeft met daarop diegenen die gezocht werden.

Dat het ook zo is dat nu het Hooggerechtshof het hele proces zou geannuleerd hebben, dat het niet ondenkbaar is dat de er intussen nog steeds niemand veroordeeld werd....

Dat het dan ook perfect mogelijk is dat verzoeker, die nog zeer jong was en is, zich vergist tussen "veroordeling" en de facto "opgepakt" zijn en een veroordeling uitzitten.

Dat de politie er klaarblijkelijk nog steeds naar op zoek is....

Dat verzoeker misschien weinig accurat gezegd heeft dat niemand geïdentificeerd werd terwijl de daders niet veroordeeld werden, noch in de gevangenis zitten.

Dat het dan ook helemaal niet uitgesloten is dat in eerste instantie de oom van verzoeker opgepakt werd in het kader van het onderzoek en hij een 7tal maanden opgesloten bleef (in voorhechtenis?) waarna hij vrijgelaten werd.

Dat de afwezigheid van documenten ivm de aanhouding van zijn oom in hoofde van verzoeker helemaal niet volstaat om dit aspect van zijn relaas als ongeloofwaardig te bestempelen.

Dat het enerzijds al een verder familielid is, terwijl de feiten ook al van lang geleden dateren.

Dat verzoeker zal pogen documenten op te vragen.

Dat opnieuw rekening gehouden moet worden met het feit dat verzoeker zeer jong was en is.

Dat het feit dat het "opmerkelijk" is dat verzoeker hiervan niet op de hoogte is geenszins volstaat om in die omstandigheden tot de ongeloofwaardigheid te besluiten."

Verzoeker is evenmin akkoord met het motief dat het niet aannemelijk zou zijn dat zijn familie in 2016 plots gevisieerd zou worden in een bloedwraak. Hij stelt:

"Dat immers uit de eigen "algemene informatie" van de CGVS blijkt dat de "naweeën" van deze feiten nog zeer actueel zijn in Albanië. Dat de hoofddader nog op een lijst "most wanted" gezet wordt in 2018!

Dat de processen geannuleerd werden in 2011, overgedaan werden (met welk resultaat?).

Dat integendeel het feit dat de bloedwraak actueel wordt in 2016-2018 dan ook coherent is met het feit dat de werkelijke schuldigen nog steeds niet achter de tralies zitten.

Dat het evenmin aan verzoeker kwalijk kan genomen worden dat hij zijn vader gehoorzaamde als 15 jarige toen hij voor zijn veiligheid naar Italië gestuurd werd, en dan gevraagd werd terug te komen, omdat vader vernam dat zijn verblijfplaats gekend was, en hij dus liever zijn zoon zelf bij hem had."

Volgens verzoeker besluit het CGVS dan ook ten onrechte dat aan de bloedwraak geen geloof kan worden gehecht.

Verzoeker gaat voorts in op de incidenten waarvan zijn vader slachtoffer werd in 2016 en 2018. Hij betoogt daarbij:

"Dat er eveneens rekening mee gehouden moet worden dat op het ogenblik dat zijn vader aangevallen werd, in 2016 verzoeker ongeveer 14-15 jaar oud was.

Dat hij in 2018 17 jaar oud was.

Dat hij bovendien de jongste broer was.

Dat het dan ook niet vreemd is dat hij niet op de hoogte is van de details, te meer nu hij na het incident van 2016 naar Italië gestuurd werd.

Dat de raadsman van verzoeker het AD opvroeg bij de CG VS teneinde één en ander in concreto na te gaan, doch dat deze stukken en de vertalingen ervan niet overgemaakt werden. Dat op het ogenblik van de redactie van huidig verzoekschrift deze nog niet overgemaakt werden, zodanig dat verzoeker voorbehoud maakt om op een later tijdstip dieper in te gaan op de analyse van dit motief. Verzoeker wil benadrukken dat indien de feiten oorzaak van de bloedwraak inderdaad verder in het verleden liggen, dat dit geen argument is om te stellen dat deze bloedwraak niet langer actief zou zijn, integendeel. Immers de bloedwraak strekt zich uit over verschillende generaties.”

Verder gaat verzoeker opnieuw in op de door hem neergelegde documenten. Hij doet gelden:

“Verzoeker wil herhalen dat het document dat hij bijbracht zijn asielrelaas wel degelijk ondersteunt.

Dat het niet opgaat louter op grond van een onterechte analyse te besluiten tot de ongeloofwaardigheid, zonder zelfs maar rekening te houden met dit document.

Dat het evenmin opgaat te stellen dat omdat makkelijk attesten afgeleverd worden tegen betaling, het attest van verzoeker vals zou zijn.

Dat het relaas van verzoeker op dit punt eveneens volledig coherent is.

Dat verzoeker verder moet vaststellen dat de CGVS niet betwist dat de bloedwraak een probleem is in Albanië.

Dat er dan ook aanleiding is hem bescherming te verlenen.”

Voorts voert verzoeker aan:

“Dat hij ondergeschikt meent dat hem minstens de subsidiaire bescherming status dient toegekend te worden. Inderdaad indien Uw Raad toch zou oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus beoordelend dat er geen band gemaakt kan worden tussen één of meer van de gronden van vervolging overeenkomstig artikel IA van het verdrag van Genève en de ingeroepen vrezen van verzoeker - quod non - dan hoeft haar de subsidiaire bescherming toegekend worden wegens een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) en/of c) van de vreemdelingenwet.”

Verzoeker geeft een algemene uiteenzetting omtrent artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van het EVRM en stelt:

“Dat verzoeker zich moeilijk kan verweren, rekening houdend eveneens met de situatie van de vrouw in Albanie en rekening houdend eveneens met de nog zeer jonge leeftijd van haar zoon, die net 16 geworden is en waarvoor zij een normaal leven hoopt.

Dat er dan ook aanleiding is verzoeker minstens subsidiaire bescherming toe te kennen.”

2.2. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande om aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak voor bijkomend onderzoek terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het huidige beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. Verzoeker verwijt verweerder verder dat geen correcte beoordeling van het dossier werd gedaan en dat er enkel elementen in zijn nadeel zouden zijn gezocht. Verzoeker laat echter na deze – nochtans

ernstige – aantijging te onderbouwen. Hij brengt geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De motiveringsplicht behelst daarbij in hoofde van verweerder, dit in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen in het onderhavige verzoekschrift, geenszins de verplichting om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen die spelen in het voordeel, dan wel nadeel van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing op te nemen.

3.5. Verzoeker beweert in het onderhavige verzoekschrift dat het administratief dossier, hoewel hij hierom verzocht, aan hem niet zou zijn overgemaakt. Uit het administratief dossier blijkt echter dat hem, op 25 oktober 2019, samen met de bestreden beslissing een kopie werd overgemaakt van de notities van de persoonlijke onderhouds bij het CGVS. Vervolgens verzocht advocaat A.H., dit in opdracht van advocaat C.D., op 30 oktober 2019 per e-mail aan het CGVS om aan haar het volledige administratief dossier over te maken. Eén dag later, op 31 oktober 2019, werd het administratief dossier vervolgens aan deze advocaat overgemaakt. Verzoeker toont niet aan dat of welke stukken er ontbraken. Bovendien blijkt uit de inhoud van het verzoekschrift genoegzaam dat hij bij het opstellen van het verzoekschrift weldegelijk kennis had van de inhoud van de stukken van het dossier.

3.6. Verzoeker stelt dat verweerder, omdat dat de termijn van 15 dagen zoals voorzien in artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet werd overschreden, geen versnelde procedure heeft gevoerd en ten onrechte besloot tot de kennelijke ongegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming. Volgens verzoeker mag, nadat de voormelde termijn is verstreken, aldus geen versnelde procedure meer worden gevoerd en mag verweerder evenmin nog beslissen tot de kennelijke ongegrondheid van een verzoek om internationale bescherming.

Overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen indien de verzoeker, zoals *in casu*, afkomstig is uit een veilig land van herkomst.

Artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, in dit geval, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing neemt *“inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen”*.

Verzoeker leidt uit een samenlezen van de voormelde bepalingen ten onrechte af dat het gegeven dat de termijn van vijftien dagen werd overschreden tot gevolg zou hebben dat er niet (meer) mag worden vastgesteld dat hij van een veilig land afkomstig is, dat er geen versnelde procedure (meer) mag worden

gevolgd en dat het verzoek om internationale bescherming niet (meer) kennelijk ongegrond mag worden bevonden.

Nergens blijkt uit de voormelde bepalingen of uit enig ander wetsartikel immers dat de commissaris-generaal bij het overschrijden van voornoemde termijn, die verzoeker *nota bene* zelf omschrijft als termijn van orde, de bevoegdheid zou verliezen om het verzoek te behandelen volgens een versnelde procedure en/of niet meer zou mogen besluiten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek.

Te dezen kan bovendien worden verwezen naar hetgeen in de Memorie van Toelichting omtrent de voormelde bepalingen gesteld wordt. Vooreerst wordt hierin duidelijk aangegeven: *“Algemeen gezien verhindert het overschrijden van de termijn van 15 werkdagen niet dat de behandelingsprocedure wordt versneld”*. Hoe dan ook blijkt, dit in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, bovendien uit de Memorie van Toelichting dat het feit dat een verzoek om internationale bescherming niet werd behandeld volgens een versnelde procedure (artikel 57/6/1, § 1) er niet aan in de weg staat dat de commissaris-generaal *in fine* een verzoek toch als kennelijk ongegrond kan beschouwen. In dit kader blijkt overigens eveneens dat *“volgens de huidige stand van de wetgeving, het feit dat een verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, geen enkel gevolg heeft op het verloop van de asielprocedure, en meer in het bijzonder op het niveau van het beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, 112-113, 116)*.

Dat artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet *in casu* geschonden zou zijn, kan gelet op het voorgaande niet worden aangenomen.

3.7. In de bestreden beslissing wordt verder met recht vastgesteld dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Verzoeker slaagt er niet in om aan deze vaststellingen afbreuk te doen. Ten onrechte laat hij immers uitschijnen dat hij doorheen zijn gehele procedure voor het CGVS als minderjarige behandeld had moeten worden. Bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming was verzoeker nog minderjarig. Bijgevolg werden in zijner hoofde initieel bijzondere procedurele noden vastgesteld en werden er passende steunmaatregelen genomen. Met name werd hij bijgestaan door een voogd en werd hij gehoord door een medewerker van de cel minderjarigen en kwetsbare personen. Op 10 juli 2019 werd het dossier overgemaakt aan het CGVS. Op 20 juli 2019 eindigde de voogdij van rechtswege omdat verzoeker meerderjarig werd. Slechts nadien, op 30 juli 2019 werd verzoeker opgeroepen voor zijn eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Tijdens dit eerste persoonlijk onderhoud, dat plaatsvond op 19 augustus 2019, maakte noch verzoeker, noch diens advocaat melding van bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoeker en formuleerden zij geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, op 17 oktober 2019, deden zij zulks evenmin.

Verzoeker toont niet aan en er kan niet worden ingezien op welke rechtsbasis hij van mening is dat hij ook nadat hij meerderjarig was geworden nog behandeld had moeten worden als minderjarige.

3.8. Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij zich moeilijk kan verweren, *“rekening houdend eveneens met de situatie van de vrouw in Albanie en rekening houdend eveneens met de nog zeer jonge leeftijd van haar zoon, die net 16 geworden is en waarvoor zij een normaal leven hoopt”*, dient, gelet op het feit dat verzoeker een jonge man zonder kinderen is, te worden aangenomen dat deze passage in het verzoekschrift werd opgenomen door onzorgvuldig kopieer- en plakwerk van verzoekers advocaat. Bijgevolg wordt deze passage verder buiten beschouwing gelaten.

Verzoeker stelt niet naar zijn land van herkomst te kunnen terugkeren omdat hijzelf en zijn familie verwikkeld zouden zijn in bloedwraak.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over de overval en het gewelddadig treffen in 2000 geenszins overeenstemmen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Zo verklaarde u dat de ouders van de overval en daaropvolgende confrontatie met de politie nooit geïdentificeerd werden. Tevens bleek u niet op de hoogte van rechtszaken tegen andere beschuldigten dan die tegen uw nonkel G. (...) (CGVS I, p. 12; 17). U legde geen enkel begin van bewijs neer van uw verklaring dat uw nonkel G. (...) ooit (valselijk) beschuldigd werd in deze zaak. Uit de informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat zes leden van de bende van Mirditë veroordeeld

werden in deze zaak. Het is hoogst opmerkelijk dat u hiervan niet op de hoogte bleek te zijn (CGVS I, p. 17). Nergens uit deze informatie blijkt bovendien enige betrokkenheid van uw nonkel G. (...). Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar hij wijst op zijn jeugdige leeftijd ten tijde van en het tijdsverloop sedert het voormelde, gewelddadige treffen, dient immers te worden opgemerkt dat geen van beide kan verklaren waarom verzoeker dermate onwetend bleek over het incident waaruit de beweerde bloedwraak ten aanzien van zijn familie zou zijn voortgevloeid. Gezien verzoeker dit incident als cruciale gebeurtenis en directe oorzaak voor zijn problemen en vrees naar voor schuift, was het namelijk geenszins onredelijk om van hem te verwachten dat hij zich hierover op latere leeftijd terdege zou hebben geïnformeerd, al was het maar vanuit België en om zijn verzoek om internationale wijze op een gedegen wijze te kunnen onderbouwen en stofferen aan de hand van de nodige achtergrondkennis. Redelijkerwijze mag van een verzoeker om internationale bescherming immers worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Verzoeker was ten tijde van zijn persoonlijke onderhouden meerderjarig en kon zich over het incident blijkens de informatie in de map 'landeninformatie' eenvoudigweg informeren via het internet. Dat hij klaarblijkelijk naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

Verzoeker tracht voorts weliswaar de betrouwbaarheid en de accuraatheid van de door verweerder gehanteerde landeninformatie in twijfel te trekken, doch hij toont op generlei wijze aan dat deze informatie of haar inhoud niet betrouwbaar of onjuist zouden zijn. Zelf brengt verzoeker omtrent het voormelde incident en de dader(s) immers niet het minste begin van informatie bij. Het staat verzoeker uiteraard vrij om te bewijzen dat de door verweerder gehanteerde informatie niet correct is. Het spreekt echter voor zich dat hij daartoe niet kan volstaan met het ongefundeerd in vraag stellen van de inhoud van deze informatie. Het voorgaande klemt overigens nog des te meer daar verzoeker zich elders in zijn betoog in het onderhavige verzoekschrift zelf op de door verweerder aangehaalde informatie beroept.

Verder tracht verzoeker ten onrechte te laten uitschijnen dat zijn verklaringen wel (gedeeltelijk) zouden kunnen worden gerijmd met de beschikbare informatie. Uit de betreffende passages in de notities van het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt duidelijk dat verzoeker in het geheel niet op de hoogte was van de rechtszaak tegen de leden van de bende van Mirditë en dat hij nog nooit bleek te hebben gehoord van de namen van de leden van deze bende die werden veroordeeld voor het incident waarover hij sprak. Indien verzoeker en diens familie ten gevolge van dit incident werkelijk in een bloedwraak verwickeld waren en verzoeker daardoor internationale bescherming behoeft, kon omwille van de voormelde redenen nochtans worden verwacht dat hij hiervan beter op de hoogte zou zijn.

Voor het overige kan de Raad niet anders dan samen met verweerder vaststellen dat uit de beschikbare informatie niet kan worden afgeleid dat verzoekers ooit (valselijk) zou zijn beschuldigd in het kader van voormeld incident en dat verzoeker tot op heden geen enkel begin van bewijs neerlegt ter staving van de vermeende betrokkenheid van zijn oom bij dit incident.

Verzoeker legde overigens nog andere, flagrant foutieve verklaringen af over het voormelde, voor zijn relaas en vrees nochtans cruciale, incident. Hij situeerde dit incident immers meermaals ten onrechte in het jaar 2004 in plaats van in 2000. Na confrontatie met het gegeven dat het incident blijkens de beschikbare informatie plaatsvond in 2000, beperkte hij zich ertoe aan te geven dat zijn familie hem vertelde dat dit in 2004 plaatsvond (administratief dossier, notities van het eerste persoonlijk onderhoud, p.9, 17). Dat zijn familie hem dit foutief zou hebben meegedeeld, is echter niet aannemelijk. Zoals reeds hoger werd aangegeven, mocht bovendien van verzoeker worden verwacht dat hij zich over het incident terdege zou hebben geïnformeerd indien hij op grond van dit incident werkelijk zou worden blootgesteld aan bloedwraak en daardoor een nood zou hebben aan internationale bescherming. Dat hij het incident foutief situeert in de tijd, doet dan ook manifest afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door hem aangevoerde nood aan bescherming.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Verder is het weinig aannemelijk dat u en uw familie in 2016 plots gevisieerd zouden worden in een bloedwraak naar aanleiding van feiten die zich afspeelden in 2000. Indien u werkelijk gevisieerd zou worden in een bloedwraak is het hoogst merkwaardig dat u in 2016 vanuit Italië, waar u een verzoek om internationale bescherming had ingediend, naar Albanië terugkeerde. Uw uitleg, dat uw verblijfplaats in Italië achterhaald was door de familie P. (...) (CGVS I, p. 5), overtuigt niet in het licht van uw terugkeer naar Albanië, waar uw leven in gevaar zou zijn."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Dat de naweën van de feiten nog actueel zijn in Albanië, doet er immers geenszins afbreuk aan dat het incident zelf

reeds dateert van 2000 en dat de daders reeds jarenlang gekend zijn. In het licht hiervan, is het niet aannemelijk dat verzoekers familie naar aanleiding van het incident in 2016 plots zou worden gevisieerd. Evenmin is het geloofwaardig dat verzoekers vader er, indien op dat ogenblik de bloedwraak zou zijn beginnen spelen, in 2016 op zou hebben aangedrongen dat verzoeker vanuit Italië zou terugkeren naar Albanië. Ook indien zijn verblijfplaats in Italië zou zijn ontdekt, is het geenszins aannemelijk dat verzoeker door zijn vader zou zijn teruggehaald naar Albanië, het land waar de bloedwraak was ontstaan en heerste.

Bovendien laat verzoeker de bestreden beslissing geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Daarnaast is het frappant dat in de door u neergelegde aangiftes van uw vader met geen woord gerept wordt over de bloedwraak met de familie P. (...). Bovendien zou noch u noch uw vader ooit de politie hebben ingelicht over de doodsbedreigingen die E.P. (...) begin september 2016 via een boodschapper aan uw familie zou hebben overgemaakt. Uw verklaring hiervoor, namelijk dat uw vader een neef heeft bij de politie in Rreshen die hem vertelde dat alle agenten corrupt zijn (CGVS I, p. 14, 16), volstaat allerminst. Het is weinig logisch om enerzijds wel bescherming te vragen aan de politie maar anderzijds essentiële informatie die kan leiden tot het identificeren van de daders achter te houden.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze gehele ongemoeid laat, onverminderd gelden.

Betreffende de incidenten waarvan verzoekers vader slachtoffer zou zijn geworden in 2016 en 2018, wordt in de bestreden beslissing voorts met recht gemotiveerd:

“Daarnaast kan er ook geen geloof gehecht worden aan de incidenten in 2016 en 2018 waarbij uw vader zou zijn gevisieerd en naar aanleiding waarvan hij een aangifte bij de politie zou hebben gedaan. Uw verklaringen over deze incidenten stemmen immers niet overeen met de weergave van de feiten in de door u neergelegde attesten van de politie. Volgens het attest van de politie van 21 december 2016 zou uw vader zich de avond voordien gered hebben door de vluchten naar het midden van een bergachtig woud. U beweerde daarentegen dat uw vader, van zodra hij de drie gemaskerde en gewapende mannen zag naderen, in zijn vrachtwagen stapte en meteen naar huis reed (CGVS II, p. 3-5). Met betrekking tot het incident op 1 september 2018 verklaarde u dat uw vader met de wagen was (CGVS II, p. 5). Volgens het attest van de politie stelde uw vader dat hij te voet was. Voorts is het hoogst opmerkelijk dat u geen enkele informatie kon geven over de stappen die de politie zou hebben gezet na beide aangiftes van uw vader. Zo kon u in geen van beide gevallen zeggen of de politie naar de plaats delict is gegaan om deze te onderzoeken. Beide keren zou er geschoten zijn. Beide keren zouden kogels op het voertuig van uw vader zijn ingeslagen. U kon niet zeggen hoeveel schoten er werden afgevuurd of hoeveel kogelinslagen er waren in het voertuig van uw vader (CGVS II, p. 4, 6). U beweerde weliswaar dat de politie de wagen van uw vader onderzocht na het laatste incident maar wist niet wat dit onderzoek had opgeleverd. U had geen idee met welk wapen er geschoten werd (CGVS II, p. 6). Gelet op de tegenstrijdige inhoud van de attesten van de politie met uw verklaringen en gelet op uw nalatige kennis over het optreden van de politie, is het geenszins aannemelijk dat de politie uw vader schriftelijk zou hebben geantwoord dat ze hem geen bescherming konden bieden. Er kan dan ook geen enkele (bewijs)waarde toegekend worden aan de door u neergelegde documenten van de politie noch kan er enig geloof worden gehecht aan de door u afgelegde verklaringen.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Gezien hij reeds meerderjarig is en hij de deze feiten zelf aanvoert ter adstructie van zijn verzoek om internationale bescherming, was het geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij zich terdege zou hebben geïnformeerd omtrent de gebeurtenissen waarvan zijn vader slachtoffer zou zijn geworden. Eveneens kon worden verwacht dat hij zich op de hoogte zou hebben gesteld van de inhoud van de documenten die hij *nota bene* zelf neerlegde ter adstructie van deze feiten. Verzoeker heeft beide echter kennelijk nagelaten. Dit getuigt andermaal van een verregaand gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet verder afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen nood aan internationale bescherming.

De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de aangevoerde problemen en de hieruit voortgesproten, beweerde nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker.

Verzoeker poneert in het verzoekschrift daarnaast weliswaar dat de subsidiaire beschermingsstatus aan hem zou moeten worden toegekend op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, doch hij brengt niet het minste begin van informatie bij om dit te ondersteunen.

Het tegendeel blijkt bovendien genoegzaam uit het feit op zich dat het land van herkomst van verzoeker werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 15 februari 2019 tot uitvoering

van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De benevens de reeds hoger besproken, door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, zijn niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Omtrent deze documenten wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“De overige door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteit en nationaliteit staan niet ter discussie. Voor wat betreft de verklaring van het dorpshoofd van Kurbnesh moet worden opgemerkt dat documenten om bewijskrachtig te zijn en geloofwaardig en coherent vluchtrelaas dienen te ondersteunen, quod non in casu. Overigens blijkt uit informatie in het bezit van het Commissariaatgeneraal dat attesten afgeleverd door ngo's en lokale autoriteiten in Albanië gemakkelijk tegen betaling te verkrijgen zijn.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Te meer nu het attest van het dorpshoofd eenvoudigweg kan zijn gesolliciteerd, volstaan de vaststellingen dat het attest in kwestie geenszins wordt neergelegd in het kader en ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen en dat dergelijke attesten wegens de wijdverbreide corruptie in Albanië eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kunnen worden verkregen om te besluiten dat niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht aan (de inhoud van) het attest van het dorpshoofd. De motivering inzake de overige documenten, laat verzoeker onverlet.

3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Verzoeker toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.11. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve beroept hij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.12. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.13. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT